

Nr 11/2022 (187)

**II Niedziela Wielkiego Postu
13.03.2022**

Z niedzielnej liturgii Mszy Świętej

Czytanie 1.: (Rdz 15, 5-12. 17-18) ABRAHAM – kim był?

Abraham, pierwotnie zwany Abramem lub po hebrajsku Avram, żył na początku 2. tysiąclecia p.n.e. Był pierwszym z hebrajskich patriarchów i jako postać dziś potwierdzona historycznie czczony pozostaje przez trzy wielkie religie monoteistyczne – judaizm, chrześcijaństwo i islam.

Był mężem Sary i ojcem Izaaka. Początkowo, wspólnie z ojcem Terachem, żoną Sarą i bratankiem Lotem mieszkał w mieście Ur. Rodzina jednak już wkrótce udała się do Charanu. Tam Abramowi miał ukazać się Bóg, nakazując mu podjęcie dalszej drogi. Gdy Abram miał 99 lat, po raz kolejny objawił mu się Wszechmogący i obiecał wbrew wszelkim oczekiwaniom liczne potomstwo. Żona Abrahama, rok później, zgodnie z przepowiednią, powiła syna Izaaka. Bóg-Elohim poddał próbie wierność Abrahama. Kazał mu złożyć w ofierze swojego syna. Abraham na górze Moria zbudował zatem ołtarz, związał syna i sięgnął ręką po nóż. Ale wtedy nagle ukazał się mu anioł (prawdopodobnie Jahwe) i nakazał w słowach: „Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedyne go syna”. Następnie anioł pobłogosławił Abrahama za jego pokorne oddanie. Wrócił on już spokojny do swych sług i wyruszył w kolejną drogę, tym razem do Beer-Szeby. Abraham umarł mając 175 lat i jest pochowany obok Sary w jaskini Machpelah.

Według Biblii starszy syn Abrahama imieniem Izmael, urodzony przez niewolnicę Hagar, został później przodkiem plemion arabskich.

Źródło: <https://zyciorysy.info/abraham/>

Z Katechizmu Kościoła Katolickiego (cz. IV). SKUTKI SAKRAMENTU POKUTY

Cała skuteczność pokuty polega na przywróceniu nam łaski Bożej i zjednoczeniu nas w przyjaźni z Bogiem. Zatem celem i skutkiem tego sakramentu jest pojednanie z Bogiem. U osób, które przyjmują sakrament pokuty z sercem skruszonym i religijnym nastawieniem zazwyczaj nastają po nim pokój, pogoda sumienia i duchowa pociecha. Sakrament ten bowiem przywraca godność i dobra życia dzieci Bożych, wśród których najcenniejszym jest przyjaźń z Bogiem.

Sakrament pokuty jedna nas również z Kościołem, podczas gdy grzech narusza lub zrywa wspólnotę braterską. Przywraca lub naprawia tę zerwaną więź. W sakramencie pokuty grzesznik poddając się miłosierdnemu sądowi Boga uprzedza w pewien sposób sąd, któremu zostanie poddany na końcu życia ziemskiego. Już bowiem teraz w tym życiu dany jest człowiekowi wybór i tylko idąc drogą nawrócenia możemy wejść do Królestwa, z którego wyklucza grzech ciężki. Nawracając się do Chrystusa przez pokutę i wiarę grzesznik przechodzi ze śmierci do życia i nie idzie na sąd.

Przebaczenie grzechu i przywrócenie komunii z Bogiem pociąga za sobą odpuszczenie kary wiecznej za grzech. Pozostają jednak kary doczesne, które mogą być darowane. Służą temu ODPUSTY, czyli darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy, złagodzone już co do winy. Odpust jest cząstkowy lub zupełny, zależnie czy uwalnia od kary doczesnej należnej za grzechy w części czy w całości.

Źródło: *Katechizm Kościoła Katolickiego*,
PALLOTINUM, Warszawa 1994.

Ewangelia: (Łk 9, 28b-36) Co wydarzyło się na Górze Tabor?

Cyryl Jerozolimski (+ 387) jako pierwszy wyraził pogląd, że górą Przemienienia Chrystusa była góra Tabor. Za nim zdanie to powtarza św. Hieronim (+ ok. 420) i cała tradycja. Faktycznie, góra Tabor uważana była w starożytności za świętą.

Może dziwić szczegół, że zaraz po przybyciu na górę Apostołowie posnęli. Po odbytej bardzo uciążliwej drodze musieli utrudzić się wspinaczką, zwłaszcza że wędrowali sześć dni od Gór Hermonu.

W Starym Testamencie powszechne było przekonanie, że Jahwe pokazuje się w obłoku (Wj 40, 34; 1 Sm 8, 11). Dlatego w czasie Przemienienia ukazał się obłok, który okrył Chrystusa, Mojżesza i Eliasza. Głos Boży z obłoku utwierdził uczniów w przekonaniu o teofanii, czyli objawieniu się Boga. Dlatego Ewangelista stwierdza, że świadkowie tego wydarzenia bardzo się zlekli.

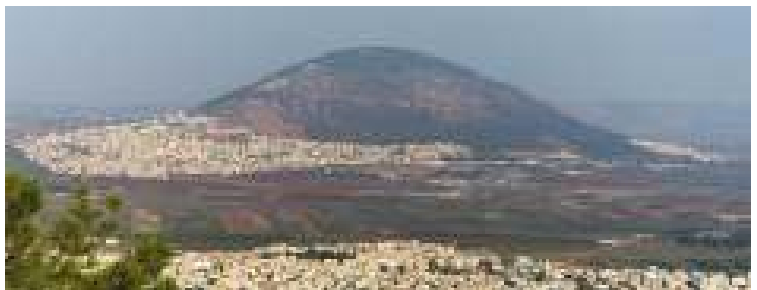
Termin „Przemienienie Pańskie” nie jest adekwatny do greckiego słowa *metemorphothe* (por. Mk 9, 2), które ma o wiele głębsze znaczenie. Termin grecki oznacza dokładnie „zmienić formę zewnętrzną (morfę), kształt; przejść z jednej formy zewnętrznej do drugiej”. Chrystus okazał się tym, kim jest w swojej naturze i istocie – Synem Bożym.

ŚLADAMI JEZUSA – ZIEMIA ŚWIĘTA Z ARCYBISKUPEM RYSIEM

Góra Tabor wznosząca się 588 m n.p.m., usytuowana jest bardzo wyjątkowo - w środku galilejskiej równiny Ezdrelon. Rozpociera się z niej przepiękny widok na całą Galileę oraz Góry Gilboa i Górę Karmel.

Góra Tabor związana jest z dwoma wydarzeniami ewangelicznymi. Pierwsze z nich to Przemienienie Pańskie, o którym mówią słowa czytanej dziś Ewangelii wg św. Łukasza. Właściwie w żadnej Ewangelii nie jest napisane wprost, że Przemienienie było na Górze Tabor, ale że Jezus wziął uczniów na wysoką górę. Tam zobaczyli oni chwałę Chrystusa i fragment Jego Boskości. W całej Tradycji Kościoła, Przemienienie określa się jako przygotowanie uczniów na przyszłość, na czas męki Jezusa. Pan Bóg bardzo często daje nam „słowo”, które nie jest na teraz, tylko „na zapas”. Drugie wydarzenie ewangeliczne związane z Górą Tabor, to Wniebowstąpienie Pańskie wg św. Mateusza. Tu również nie pada nazwa góry. Jednakże przekonanie, że w obu przypadkach chodzi o Górę Tabor wynika z faktu, iż jest ona właściwie jedyną wysoką górą w Galilei.

W latach dwudziestych XX wieku na szczycie Góry Tabor wybudowano ogromną bazylikę z kryptą, w posadzce której są małe okienka, przez które można oglądać poczynione tu wykopaliska archeologiczne. Powyżej krypty zlokalizowana jest absyda, której kopułę wieńczy mozaika przedstawiająca moment Przemienienia.

Modlitwa św. Jana Pawła II o dar pokoju

Boże ojców naszych, wielki i miłosierny! Panie życia i pokoju, Ojciec wszystkich ludzi. Twoją wolą jest pokój, a nie udręczenie. Potęp wojny i obal pychę gwałtowników. Wysłałeś Syna swego Jezusa Chrystusa, aby głosił pokój bliskim i dalekim i zjednoczył w jedną rodzinę ludzi wszystkich ras i pokoleń.

Niech już nie będzie więcej wojny – zlej przygody, z której nie ma odwrotu, niech już nie będzie więcej wojny – kłębowa walka i przemocy. Spraw, niech ustanie wojna (...), która zagraża Twoim stworzeniom na niebie, na ziemi i w morzu.

Z Maryją, Matką Jezusa i naszą, błagamy Cię, przemów do serc ludzi odpowiedzialnych za losy narodów. Zniszcz logikę odwetów i zemsty, a poddaj przez Ducha Świętego nowe rozwiązania wielkoduszne i szlachetne, w dialogu i cierpliwym wyczekiwaniu – bardziej owocne niż gwałtowne działania wojenne.

Ojciec, obdarz nasze czasy dniami pokoju. Niech już nie będzie więcej wojny. Amen.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 14.03.2022	
18:00	+ Za śp. Zbigniewa Kowackiego (greg. 14)
Wtorek – 15.03.2022	
18:00	+ Za śp. Zbigniewa Kowackiego (greg. 15)
Środa – 16.03.2022	
7:00	+ Za śp. Walerię Kuchtę, Józefa Krokosza
20:00	O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Ewy i Zbigniewa Nowaków
	+ Za śp. Zbigniewa Kowackiego (greg. 16)
	+ Za śp. Józefa Tochowicza
	+ Za śp. Józefa
	+ Za śp. Stanisława Kubińskiego i zmarłych z rodziny Kubińskich, Anielę i Kazimierza
	+ Za śp. Marię i Józefa Bińczyckich, Grażynę Wywił, Krystynę i Józefa Pułka, Marię i Grzegorza Bińczyckich, Stanisławę i Piotra Górka
	+ Za śp. Józefa Boreczek
	+ Za śp. Jadwigę Trzaskę
	+ Za śp. Krystynę Leszczyńską
	+ Za śp. Zofię Binczycką
	+ Za śp. Marka Tochowicza
	+ Za śp. Agnieszkę Dej
	+ Za śp. Bronisława Formickiego
	+ Za śp. Genowefę Fundament
	+ Za śp. Stanisława Belkę
	+ Za śp. Jerzego Gryglika
	+ Za śp. Krzysztofa Gurbieł
	+ Za śp. Albinę Sokół
Czwartek – 17.03.2022	
18:00	+ Za śp. Zbigniewa Kowackiego (greg. 17)
Piątek – 18.03.2022	
7:00	+ Za śp. Zbigniewa Kowackiego (greg. 18)
18:00	+ Za śp. Stanisława Sobczyka w 6. rocznicę śmierci
Sobota – 19.03.2022 – Uroczystość św. Józefa, Oblubieńca NMP	
7:00	+ Za śp. Zbigniewa Kowackiego (greg. 19)
18:00	+ Za śp. Helenę i Jerzego Siuszko, zmarłych z rodziny Bednarczyk i Tochowicz
Niedziela – 20.03.2022 – 3. Niedziela Wielkiego Postu	
7:00	+ Za śp. Zbigniewa Kowackiego (greg. 20)
9:00	+ Za śp. Ariadnę Kozłowską
10:30	+ Za śp. Stanisława Makulę i zmarłych z rodziny
12:00	O błogosławieństwo Boże, potrzebne łaski i dary Ducha Świętego dla Mateusza Stocha w 18. rocznicę urodzin
18:00	+ Za śp. Jana Stefańskiego w rocznicę śmierci

Co wiemy i czego nie wiemy o św. Józefie?

Gdy poślubił Maryję nie był stary. Dopiero sztuka renesansu (a także i nasze kołеды) robią z niego niesłusznie staruszkę.

Kościół katolicki obchodzi uroczystość liturgiczną Świętego Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny dnia 19 marca. Tego samego dnia jego święto przypada w kościele anglikańskim i ewangelickim, natomiast w Kościele prawosławnym jego święto przypada w styczniu.

Początki kultu św. Józefa w Polsce sięgają przełomu XI i XII wieku. Główne sanktuarium z wizerunkiem Świętego, które słynie wieloma łaskami, znajduje się w Kaliszu. Papież Jan XXIII (tercjarz franciszkański) przesłał w 1963 r. dla sanktuarium swój pierścień, który ofiarował jako specjalne wotum.

Przy kościołach franciszkańskich dawniej działały bractwa dobrej śmierci, których patronem jest właśnie św. Józef. Najbardziej znanym stowarzyszeniem, które od ponad 400 lat działa nieprzerwanie przy bazylice franciszkanów w Krakowie jest Arcybractwo Męki Pańskiej.

Na świecie istnieją ośrodki badawcze, które prowadzą studia z zakresu józefologii, czyli refleksji teologicznej na temat św. Józefa. Kościół katolicki uważa św. Józefa za postać wyjątkową, gdyż Bóg obdarzył go łaską i zaufaniem powierzając mu Marię i Jezusa pod jego opiekę.

Źródło: <https://zyciorysy.info/sw-jozef/>

Jak się modlić? - Godzinki o Męce Pańskiej

Godzinki o Męce Pana Jezusa pomagają zgłębić sens zbawczych cierpień Chrystusa - znane już od XVI wieku - są nabożeństwem wotywnym, wywodzącym się z modlitwy brewiarzowej, czyli z Liturgii Godzin. Poszczególne godziny tego nabożeństwa przedstawiają następujące rozważania:

- pojmanie w Ogrójcu,
- sąd u Piłata,
- Biczowanie i Cierniem Ukoronowanie,
- Droga Krzyżowa,
- Ukrzyżowanie i Śmierć na Krzyżu,
- zdjęcie z Krzyża i złożenie do Grobu.

Istotą Liturgii Godzin jest trwanie na modlitwie według określonych tekstów i porządku dnia. W praktyce parafialnej rozpowszechnione jest śpiewanie Godzinek - całości naraz, lub dzielenie na dwie części: porannej i wieczornej.

Najlepszą zachętą do odmawiania Godzinek jest wielowiekowa obecność w polskiej historii i lista postaci, które modliły się w ten sposób, a św. Królewicz Kazimierz Jagiellończyk śpiewał Godzinki codziennie. Tak samo rozbrzmiewały one przed ważnymi bitwami, śpiewano w obozach koncentracyjnych, śpiewał je bł. ks. Jerzy Popiełuszko, i codziennie (oprócz brewiarza) śpiewał je papież św. Jan Paweł II.

źródło: www.siostrypasjonistki.pl

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE na II Niedzielę Wielkiego Postu – 13.03.2022

W naszym kościele: **Droga Krzyżowa** w piątek o godz. 17:00 – dla dzieci i po Mszy św. o godz. 18:00, a w niedzielę po Mszy św. o godz. 12:00 i o godz. 16:00. **Gorzkie Żale** z kazaniem pasyjnym w niedzielę o godz. 17:00.

W **sobotę, 19 marca, przypada uroczystość Świętego Józefa**. Zapraszamy na wspólną modlitwę na Mszę św. o godz. 7:00.

Spotkanie uczniów klas ósmych przygotowujących się do Sakramentu Bierzmowania: grupa dziewczyn – w poniedziałek o godz. 17:00 w kościele, a grupa chłopców – w sobotę o godz. 17:00.

Decyzją Rady Parafialnej został uchwalony **nowy Regulamin cmentarza parafialnego w Michałowicach**. Tekst zostanie zamieszczony na tablicy informacyjnej przy wejściu na cmentarz oraz na stronie internetowej Parafii. Prosimy o zapoznanie się.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl.

Z naszej wspólnoty parafialnej odeszła

śp. Marianna Nogieć

Wieczne odpoczywanie racz Jej dać Panie...